

Sygn. akt: I C 1411/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kwidzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Halina Ostafińska-Kołacka

Protokolant: stażysta Natalia Śliwińska

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2018 r. w Kwidzynie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...)w G.

przeciwko R. B.

o zapłatę

powództwo oddała.

SSR Halina Ostafińska-Kołacka

Sygn. akt I C 1411/17 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) z siedzibą w G. wnosił o zasądzenie od pozwanego R. B. kwoty 832,02 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie i kosztami postępowania. W uzasadnieniu powód wskazał, że wierzytelność dochodzona pozwem wynika z braku zapłaty przez pozwanego należności wynikającej z umowy pożyczki numer (...)zawartej z wierzycielem pierwotnym (...)Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Ponieważ pozwany nie dokonywał spłaty pożyczki zgodnie z ustaleniami umownymi, umowa została wypowiedziana i z dniem 19 kwietnia 2010 r. kwota stała się wymagalna. Powód nabył przedmiotową wierzytelność w wyniku umowy przelewu wierzytelności z dnia 27 maja 2013 r.

Pozwany R. B. wnosił o oddalenie powództwa, podnosząc zarzut przedawnienia. Zdaniem pozwanego powód nie wykazał, w jaki sposób wyliczył kwotę dochodzoną pozwem i na co zostały przeznaczone wpłaty dokonane przez pozwanego. Ponadto pozwany podniósł, że nie został zawiadomiony o przelewie wierzytelności przez wierzyciela pierwotnego na rzecz powoda.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 30 grudnia 2008 r. (...)Sp. z o.o. z siedzibą w W. oraz pozwany R. B. zawarli umowę pożyczki na kwotę 1178,33 zł. Płatność miała nastąpić w ratach tygodniowych w wysokości po 34,00 zł. Powyższa umowa została wypowiedziana i z dniem 19 kwietnia 2010 r. kwota stała się wymagalna.

Wierzyciel pierwotny(...)Sp. z o.o. z siedzibą w W. oraz powód (...)z siedzibą w G. w dniu 27 maja 2013 r. zawarli umowę przelewu wierzytelności, w wyniku której powód nabył wierzytelność wobec pozwanego R. B. wynikającą z umowy pożyczki z dnia 30 grudnia 2008 r. nr (...).

Powód pismem z dnia 11 sierpnia 2017 r. wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 966,49 zł w terminie do dnia 18 sierpnia 2017 r.

/ **dowód:** umowa pożyczki z dnia 30.12.2008 r. – k. 6-8, wezwanie do zapłaty – k. 9, 10, umowa przelewu wierzytelności z dnia 27.05.2013 r. – k. 31 - 39/

Sąd ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie na podstawie dokumentów zawartych w aktach sprawy. Dokumenty te nie były kwestionowane przez strony. Sąd również nie znalazł podstaw, aby odmówić im wiarygodności.

Zdaniem Sądu powód w niniejszej sprawie wbrew swemu obowiązkowi wynikającemu z art. 6 k.c. nie wykazał zasadności swojego roszczenia.

Powód wywodził swoje roszczenie z umowy pożyczki z dnia 30 grudnia 2008 r. numer (...) zawartej przez pozwanego z wierzycielem pierwotnym (...)Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Z treści umowy pożyczki z dnia 30 grudnia 2008 r. nie wynika jednakże, aby nosiła ona numer (...). Treść powyższej umowy nie zawiera żadnego numeru.

Wobec powyższego uznać należy, że powód wbrew swemu obowiązkowi nie wykazał ponad wszelką wątpliwość, aby nabył wierzytelność wynikającą z powyższej umowy.

Niezależnie od powyższego Sąd uznał, iż zasadny jest zarzut przedawnienia podniesiony przez pozwanego.

Powód jako datę postawienia roszczenia w stan wymagalności wskazał dzień 19 kwietnia 2010 r.

Zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej trzy lata.

Roszczenie dochodzone przez powoda w niniejszej sprawie uznać należy za związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Wierzyciel pierwotny (...)Sp. z o.o. z siedzibą w W. jest bowiem przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą polegającą na udzielaniu pożyczek. Przedsiębiorcą jest również powód, który jako fundusz inwestycyjny zamknięty prowadzi działalność gospodarczą w zakresie obrotu wierzytelnościami.

Z powyższego wynika, że roszczenie dochodzone pozwem przedawniło się wobec powoda najpóźniej wraz z upływem trzech lat po postawieniu go w stan wymagalności, tj. z dniem 19 kwietnia 2013 r.

Pozew w niniejszej sprawie został wniesiony do Sądu dopiero w dniu 17 listopada 2017 roku. Powód nie wykazał skutecznie, wbrew swemu obowiązkowi wynikającemu z przepisu art. 6 k.c., że w międzyczasie nastąpiło przerwanie biegu przedawnienia.

W związku z powyższym Sąd na podstawie przepisu art. 720 § 1 k.c. a contrario w zw. z art. 509 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 6 k.c. w zw. z art. 118 k.c. oddalił powództwo w niniejszej sprawie jako nieudowodnione co do zasady i wysokości oraz przedawnione.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. Powodowi jako stronie przegrywającej sprawę w całości nie należy się zwrot kosztów postępowania od pozwanego.